

Kai ateina žiema ir žemę užkloja sniego patalas, paukšteliams ir žvėreliams tampa sunku susirasti maisto.

Dažniausiai mažuosius gamtos gyventojus globoja geri žmonės, paberdami trupinėlių, o mažiems miško žvėreliams nuveždami daržovių, šieno ar kitokių maisto atliekų. Prie šių darbų prisidėjome ir mes – jaunieji miško bičiuliai. Jau antras mėnuo lesiname paukštelių lesyklėlėse, kurias pasikabinome „savo parkelyje“ - prie biologijos kabineto. Prisiminę, koks tinkamiausias maistas, nuolat stengiamės jo pilti į lesyklėles, kad jo nepristigtų. Paukšteliams tinka įvairūs trupinėliai nuo mūsų stalo, grūdai, sėklos. Zylės yra vabzdžialesiai, tad jiems galima prie palangės ar medžio pakabinti nesūdytų ir nerūkytų lašinukų gabaliuką.

Aktyviausi lesina visi penktos, šeštos klasės mokiniai ir septintokai. Tai JMBS nariai: Vaiva, Karolina, Dovilė, Erika. Šių ir kitų miško paukštelių bėdos dėl išlikimo prasideda ir miške, todėl mes nusprendėme jiems padėti apsilankę Trakelyje.

Džiaugėmės gėrėdamiesi, kaip atidžiai ir kantriai nuo šaknų iki viršūnės genys tyrinėja, atrodo, visai sveiką medį, kol pagaliau ir jame randa pasislėpusių kenkėjų ir jų vikšrų. Kai pritrūksta lesalo, jie lukštena kankorėžius, lesa medžių ir krūmų sėklas. Ne mažiau stropios ir zylės – genio palydovės. Ropinėdamos medžių kamienais jos surenka daugybę muselių, vabaliukų, sunaikina medžių kenkėjų – verpikų židinius. Bandėme ieškoti žvėrelių pėdsakų, bet radome tik stirniukės pėdeles. Kadangi žiema šiemet nėra labai šalta, tai žvėreliai pakankamai turi maisto ne tik miške, bet ir palaukėse. Pasigrožėjome miško patalais, padarėme vaišių stalą miško gyventojams ir nusileidę keletą kartų nuo kalnelio – grįžome į mokyklą